

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

Przy udziale Prokuratora Pawła Kiliańskiego

po rozpoznaniu w dniach : 29 stycznia 2014 roku, 5 marca 2014 roku, 23 maja 2014 roku, 2 lipca 2014 roku, 27 sierpnia 2014 roku, 3 czerwca 2015 roku sprawy:

M. S. s. E. i H. z domu Z.

Urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I w okresie czasu od 11 lutego 2004r. do dn. 16 marca 2011r. w D. i L., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc funkcjonariuszem publicznym – Wójtem Gminy D. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji, działając na szkodę interesu publicznego w ten sposób, że:

- w okresie od dnia 11 lutego 2004r. do końca grudnia 2006r. w D. wykorzystywał do celów związanych z obsługą Urzędu Gminy D. - w tym wyjazdów służbowych, dowożenia uczniów na zawody, wycieczki i pielgrzymki - pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) przekazany przez Komendę Powiatową Państwowej Straży Pożarnej w S. Urzędowi Gminy w D. z przeznaczeniem dla Ochotniczej Straży Pożarnej w D. na mocy porozumienia zawartego w dn. 11.02.2004r. tylko do celów związanych z ochroną przeciwpożarową, po uprzednim dokonaniu w nim przeróbek w postaci demontażu części wyposażenia strażackiego i zamontowaniu 6 dodatkowych foteli samochodowych oraz na cele prywatne dot. dojazdów do B. w związku ze studiami w (...)w B. zakończonymi w dn. 24.06.2005r., zużywając paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy w D.

- w okresie czasu od jesieni 2006r. do wiosny 2009r. w L. wykorzystywał do celów prywatnych ciągnik rolniczy U. (...) o nr rej. (...) będący na wyposażeniu Gminnego Zakładu Usług (...) w D. /obecnie Zakładu (...) w D./ wykonując prace rolne na swojej prywatnej działce oraz do przewozu bydła, zużywając w wyniku tego paliwo zakupione z budżetu ówczesnego Gminnego Zakładu Usług (...) w D.

- w okresie czasu od początku lipca 2007r. do 16 marca 2011r. w D. i L. mając podpisaną umowę NR (...) z dn. 23.10.2006r. pomiędzy Starostwem Powiatowym w S. a Urzędem Gminy w D. mającej za przedmiot dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z/s w W. 50% kosztów zakupu fabrycznie nowego samochodu 9-osobowego przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych z obowiązkiem wykorzystywania auta wyłącznie na cele związane z rehabilitacją zawodową, leczniczą i społeczną osób niepełnosprawnych, w realizacji, której w dniu 12.12.2006r. został zakupiony pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 114 000 zł., wykorzystywał ten pojazd do celów służbowych związanych m.in. z doręczaniem korespondencji, zakupem różnego rodzaju artykułów, w tym biurowych na rzecz Urzędu Gminy, dowozem osób nieposiadających orzeczonego stopnia niepełnosprawności na różnego rodzaju uroczystości, w tym pogrzeby, zawody, konkursy, wystawy koni, jak również na cele prywatne związane z dojazdami do B. w związku z pobieraną w okresie od dn.

01.10.2007r. do 26.06.2009r. nauką na Wydziale Prawa (...) w B., a także wożąc wyżej wskazanym pojazdem zboże na pole i przewożąc nim drewno na własną posesję, zużywając przy tym paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy w D., pobierając jednocześnie ryczałt pieniężny w ramach przyznanego miesięcznego limitu km na wykorzystanie pojazdu prywatnego do celów służbowych w okresie od dn. 01.01.2004r. do 31.10.2011r., w wyniku, czego na skutek naruszenia postanowień wyżej wymienionej umowy, mocą umowy z dn. 16.03.2011r. przeniesiono własność pojazdu V. (...) z Urzędu na Stowarzyszenie Pomocy (...) z/s w W., co wiązało się ze stratą kwoty 57 000 zł. poniesioną z budżetu Gminy na zakup auta, w sytuacji, gdy ponadto w czasie dysponowania przedmiotowym mikrobussem rodzice dzieci niepełnosprawnych wozili je pojazdami prywatnymi do szkół na podstawie umów o dzieło zawartych z Gminnym Zespołem (...) w D.,

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

I. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie karne umarza w przedmiocie czynu polegającego na tym, że oskarżony w D. i L., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc funkcjonariuszem publicznym – Wójtem Gminy D. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji, działając na szkodę interesu publicznego w ten sposób, że :

- w okresie czasu od jesieni 2006r. do wiosny 2009r. w L. wykorzystywał do celów prywatnych ciągnik rolniczy U. (...) o nr rej. (...) będący na wyposażeniu Gminnego Zakładu Usług (...) w D. /obecnie Zakładu (...) w D./ wykonując prace rolne na swojej prywatnej działce oraz do przewozu bydła, zużywając w wyniku tego paliwo zakupione z budżetu ówczesnego Gminnego Zakładu Usług (...) w D.

- od początku lipca 2007 roku do 16 marca 2011 roku wykorzystywał pojazd V. (...) o nr rej. (...) na cele prywatne tj. wożąc wyżej wskazanym pojazdem zboże na pole i przewożąc nim drewno na własną posesję, zużywając przy tym paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy w D., pobierając jednocześnie ryczałt pieniężny w ramach przyznanego miesięcznego limitu km na wykorzystanie pojazdu prywatnego do celów służbowych w okresie od dn. 01.01.2004r. do 31.10.2011 r.

II. Uniewinnia oskarżonego M. S. od popełnienia czynu polegającego na tym, że oskarżony : w okresie czasu od 11 lutego 2004 r. do dn. 16 marca 2011 r. w D. i L., działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc funkcjonariuszem publicznym – Wójtem Gminy D. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji, działając na szkodę interesu publicznego w ten sposób, że:

- w okresie od dnia 11 lutego 2004r. do końca grudnia 2006r. w D. wykorzystywał do celów związanych z obsługą Urzędu Gminy D. - w tym wyjazdów służbowych, dowożenia uczniów na zawody, wycieczki i pielgrzymki - pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) przekazany przez Komendę Powiatową Państwowej Straży Pożarnej w S. Urzędowi Gminy w D. z przeznaczeniem dla Ochotniczej Straży Pożarnej w D. na mocy porozumienia zawartego w dn. 11.02.2004r. tylko do celów związanych z ochroną przeciwpożarową, po uprzednim dokonaniu w nim przeróbek w postaci demontażu części wyposażenia strażackiego i zamontowaniu 6 dodatkowych foteli samochodowych oraz na cele prywatne dot. dojazdów do B. w związku ze studiami w (...)w B. zakończonymi w dn. 24.06.2005r., zużywając paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy w D.

- w okresie czasu od początku lipca 2007r. do 16 marca 2011r. w D. i L. mając podpisaną umowę NR (...) z dn. 23.10.2006r. pomiędzy Starostwem Powiatowym w S. a Urzędem Gminy w D. mającej za przedmiot dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z/s w W. 50% kosztów zakupu fabrycznie nowego samochodu 9-osobowego przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych z obowiązkiem wykorzystywania auta wyłącznie na cele związane z rehabilitacją zawodową, leczniczą i społeczną osób niepełnosprawnych, w realizacji, której w dniu 12.12.2006r. został zakupiony pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 114 000 zł., wykorzystywał ten pojazd do celów służbowych związanych m.in. z doręczaniem korespondencji, zakupem różnego rodzaju artykułów, w tym biurowych na rzecz Urzędu Gminy, dowozem osób nieposiadających orzeczonego stopnia niepełnosprawności na różnego rodzaju uroczystości, w tym pogrzeby, zawody, konkursy,

wystawy koni, jak również na cele prywatne związane z dojazdami do B. w związku z pobieraną w okresie od dn. 01.10.2007r. do 26.06.2009r. nauką na Wydziale Prawa (...) w B., w wyniku, czego na skutek naruszenia postanowień wyżej wymienionej umowy, mocą umowy z dn. 16.03.2011r. przeniesiono własność pojazdu V. (...) z Urzędu na Stowarzyszenie Pomocy (...) z/s w W., co wiązało się ze stratą kwoty 57 000 zł. poniesioną z budżetu Gminy na zakup auta, w sytuacji, gdy ponadto w czasie dysponowania przedmiotowym mikrobusem rodzice dzieci niepełnosprawnych wozili je pojazdami prywatnymi do szkół na podstawie umów o dzieło zawartych z Gminnym Zespołem (...) w D.,

III. Kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

VIII K 436/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Od 2003 roku do chwili obecnej urząd wójta Gminy D. sprawuje M. S..

Oskarżonemu M. S. zarzucono m.in. popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie od jesieni 2006 roku do wiosny 2009 roku w L. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji w ten sposób, że wykorzystywał do celów prywatnych ciągnik rolniczy U. (...) o nr rej. (...) będący na wyposażeniu Gminnego Zakładu Usług (...) w D. wykonując prace rolne na swojej prywatnej działce oraz do przewozu bydła, zużywając w wyniku tego paliwo zakupione z budżetu ówczesnego Gminnego Zakładu Usług (...) w D..

Odnosząc się do wyżej opisanego zarzutu, stwierdzić należy, że okoliczność wykorzystywania przez oskarżonego ciągnika U. (...) przez wykonywanie prac rolnych na jego prywatnej działce oraz wykorzystywanie ciągnika do przewozu bydła, znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka D. K. zatrudnionego na stanowisku dyrektora Zakładu (...), ponadto członka Ochotniczej Straży Pożarnej w D.. Świadek ten twierdził bowiem, że od 2004 – 2005 roku wójt zaczął wykorzystywać ciągnik rolniczy do prywatnych prac na swoim polu, początkowo było tak, że wójt zwracał się do niego o wydanie ciągnika, więc on otwierał drzwi do hali, w której znajdował się ciągnik, wójt zajmował miejsce za kierownicą i odjeżdżał, dwa lub trzy razy wójt sam wziął ciągnik, a później zwracał się bezpośrednio do kierowcy ciągnika M. C. lub do R. K. o zaprowadzenie ciągnika na jego podwórko, wójt kiedy korzystał z ciągnika to miał go do swojej dyspozycji od dwóch dni do tygodnia, karty pojazdu rozpisywali M. C. i R. K., a on je tylko zatwierdzał, był świadkiem rozmowy wójta z R. K. i M. C., w trakcie której to rozmowy wójt wydał polecenie tym pracownikom na pobranie ciągnika gminnego, następnie wypożyczenie od sąsiada wójta przyczepy do przewozu zwierząt, po czym należało załadować zwierzęta z posesji wójta i dowieźć je do punktu skupu zwierząt w D.. Świadek twierdził, że w końcu wójt poinformował, że podnośnik w ciągniku gminnym znajdującym się na jego posesji zepsuł się i od tego czasu wójt przestał używać ciągnika do celów prywatnych. Zdaniem świadka zanim zaczęto spuszczać paliwo z ciągnika przed zaprowadzaniem go na posesję wójta doszło do zużycia około 30 – 50 litrów paliwa.

Świadek R. K. zatrudniony w (...) D. na stanowisku konserwatora – operatora maszyn ciężkich oraz kierowcy ciągnika marki U. (...), zeznał, że otrzymywał polecenia od D. K. albo od wójta S., które to polecenia dotyczyły przyprowadzenia tego ciągnika na podwórze wójta, działało się to w ten sposób, że odprowadzał on ciągnik na posesję wójta pod koniec tygodnia, a zabierał go z powrotem w poniedziałek, w kartach pracy ciągnika należało wówczas rozpisywać motogodziny w ten sposób, że do każdego miesiąca dopisywał po kilka motogodzin tak aby ilość przejechanych kilometrów zgadzała się ze stanem licznika ciągnika. Świadek twierdził, że sytuacja przyprowadzania ciągnika do wójta trwała kilka lat do czasu kiedy w ciągniku tym zepsuł się podnośnik, jego zdaniem wójt do celów prywatnych jeżdżąc ciągnikiem zużył około 25 litrów paliwa, w ciągu miesiąca przejechał około 5-10 motogodzin Świadek twierdził, że była taka sytuacja, kiedy razem z M. C. przewoził tym ciągnikiem z posesji wójta na bazę GS- u do D. dwie sztuki bydła.

Świadek M. C., który zajmuje się naprawami sprzętu będącego na wyposażeniu (...) w D., jak zeznał razem z R. K. był odpowiedzialny za stan techniczny ciągnika i jego obsługę. Świadek potwierdził w swoich zeznaniach relację świadka

R. K. w części dotyczącej przewozu bydła przedmiotowym ciągnikiem. Świadek twierdził mianowicie, że była taka sytuacja kiedy wspólnie z R. K. przewoził tym ciągnikiem 2 sztuki bydła z posesji wójta w L. na bazar do D.. Jak wynika z zeznań świadka w okresie objętym aktem oskarżenia był też kierowcą ciągnika. Z treści zeznań świadka wynika ponadto, że za zgodą kierownika D. K. kilkakrotnie zaprowadził ciągnik na posesję wójta gdzie go zostawiał, a odbywało się to w ten sposób, że ciągnik ten zaprowadzał wspólnie z D. K. ponieważ jeden z nich jechał ciągnikiem, a drugi jechał samochodem i po zostawieniu ciągnika na posesji wójta, wracali samochodem, początkowo ciągnik był zaprowadzany z paliwem, a później znajdowało się w nim tylko tyle paliwa aby wystarczyło na jego zaprowadzenie.

Świadek M. C. dodał, że rozpisując karty pracy ciągnika dopisywał on do każdego miesiąca od pół do półtora motogodziny, jego zdaniem wójt wykorzystując ten ciągnik do celów prywatnych zużył około 50 l paliwa.

Świadek J. W. – sąsiad oskarżonego, w swoich zeznaniach potwierdził okoliczność, że pracownicy Urzędu Gminy D. pożyczali od niego przyczepkę do przewozu bydła.

Świadek T. B. jest sąsiadem oskarżonego i mieszka w odległości około 40 metrów od zabudowań wójta i zeznał, że widywał jak wójt wykonywał prace na polu ciągnikiem gminnym, widział też jak pracownik K. zabierał ten ciągnik z posesji wójta oraz jak pracownik ten naprawiał koło w tym ciągniku. Świadek twierdził, że ten ciągnik gminy to f. (...) starego typu, wiadomo mu, że kuzyn wójta – W. S. posiada ciągnik ale ten ciągnik jest nowy i posiada inną kabinę.

Świadek K. Z. zamieszkuje we wsi L., jest dalszym sąsiadem oskarżonego i zeznał, że ciągnik gminny wielokrotnie widział na polu oraz na posesji wójta, ciągnikiem tym wójt wykonywał zazwyczaj prace orne, widywał jak Z. T. przyprawdzał ciągnik na posesję wójta, a później go odbierał.

Zdaniem Sądu zeznania wyżej wymienionych świadków świadczą o tym, że przedmiotowy ciągnik był kilkakrotnie odprowadzany na posesję oskarżonego. Treść zeznań świadków K. Z. i T. B. z kolei wskazują, że ciągnik ten służył oskarżonemu do wykonywania prac rolnych na jego działce rolnej, Ponadto zeznania wyżej wymienionych świadków świadczą, o tym że miała miejsce jednorazowa sytuacja kiedy ciągnikiem tym były przewożone dwie sztuki bydła z posesji oskarżonego do D.. Z relacji świadków D. K., R. K. i M. C. wynika, że oskarżony w wyniku wykorzystywania ciągnika do celów prywatnych zużył od 25 do 50 litrów paliwa

Zdaniem Sądu zeznania świadków w całości zasługują na wiarę są konsekwentne, pozbawione sprzeczności, tworzą spójną i logiczną całość dlatego brak jest podstaw aby je kwestionować.

Ponadto oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie od początku lipca 2007 roku do 16 marca 2011 roku w D. i L. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji i działając na szkodę interesu publicznego wykorzystywał samochód przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych marki V. (...) na cele prywatne tj. wożąc tym pojazdem zboże na pole i przewożąc nim drewno na własną posesję zużywając przy tym paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy D..

Okoliczność, że oskarżony od początku lipca 2007 roku do 16 marca 2011 roku wykorzystywał pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) do celów prywatnych tj. wożąc tym pojazdem zboże na pole i przewożąc nim drewno na własną posesję znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków : D. K., K. Z. i T. B.

Świadek D. K. zeznał, że miała miejsce sytuacja kiedy z R. P. zastali w bagażniku tego pojazdu rozsypane zboże, a później dowiedział się od ludzi z L., że wójt tym samochodem woził zboże na pole.

Świadek K. Z. zeznał, że widział sytuację kiedy wójt razem ze swoimi synami w lesie przy drodze żwirowej ładował do pojazdu Transporter T5 drewno porąbane w kawałki, również w okresie od 2007 roku do 2008 roku widział, że wójt tym samochodem przewoził zboże na pole do siewnika, kiedy wójt woził to zboże, on był w tym czasie na swoim polu położonym obok pola wójta.

Świadek T. B. zeznał, że widział często na posesji wójta pojazd V. (...) koloru czerwonego, zaobserwował również sytuację kiedy samochodem tym były przywiezione na podwórko pieńki drewna, widział sytuację kiedy wójt tym

busem podjechał pod stodołę i zboże składowane w stodole załadował do busa, ile worków tego zboża załadował nie był w stanie podać, a później widział, że ten bus, ciągnik gminy oraz siewnik stojące na polu.

Zdaniem Sądu zeznania powyższych świadków są konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają tworząc spójną i logiczną całość dlatego brak jest podstaw aby je kwestionować.

Oskarżony M. S. nie przyznał się do popełnienia powyższych czynów i wyjaśnił, że w latach 2006 – 2008 poprosił kierownika Zakładu Usług (...) w D. D. K. o wypożyczenie ciągnika U. (...), gdyż jego ciągnik popsuł się, kierownik zgodził się na to, więc on przyprowadził ciągnik do L., zatankował cały zbiornik paliwem i podjechał pod siewnik i okazało się, że nie działa podnośnik hydrauliczny w tym ciągniku, poinformował o tym D. K., od którego dowiedział się, że naprawa tego podnośnika będzie trwała 2 – 3 dni, on nie mógł tyle czekać i pożyczył ciągnik od sąsiada W. S., oskarżony twierdził, że w okresie czasu od jesieni do wiosny 2009 roku tylko ten jeden raz wypożyczył ciągnik z (...). Oskarżony wyjaśniał dalej, że w okresie 2006 – 2010 nie miał w swoim gospodarstwie bydła, sprawdził to w (...) oraz, że nigdy nie było takiej sytuacji aby prosił pracowników (...) o przyjazd do L., następnie o pożyczanie przyczepki od sąsiada i zawiezenie na skup jego bydła

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego w tej części nie zasługują na wiarę albowiem pozostają w sprzeczności z zeznaniami powyższych świadków, które Sąd uznał za wiarygodne.

W świetle więc jednoznacznych i konsekwentnych zeznań wyżej wymienionych świadków zdaniem Sądu nie ma wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona czynu z art. 231 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

Podmiotem przestępstwa określonego w art. 231 § 1 kk może być jedynie funkcjonariusz publiczny. Niewątpliwie wójt należy do kręgu funkcjonariuszy zdefiniowanego w art. 115 § 13 kk.

Z przekroczeniem uprawnień mamy do czynienia przede wszystkim wtedy gdy, funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe (np. decyzję pozostającą w kompetencji kierownika organu lub urzędu). Przekroczeniem uprawnień jest również czynność mieszcząca się wprawdzie w zakresie uprawnień funkcjonariusza, ale do podjęcia, której nie było podstawy faktycznej lub prawnej; jest nim także wykonanie czynności, które stanowiło wyraźne nadużycie tych uprawnień.

Podkreślić należy, że samo przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariusza nie wypełnia jeszcze znamion przestępstwa, choć może być podstawą odpowiedzialności służbowej lub dyscyplinarnej (wyrok SN z dnia 25 listopada 1974 r., II KR 177/74, OSPiKA 1976, nr 6-9, poz.122). Do znamion tych bowiem należy działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Przyjmuje się, że do dokonania tego przestępstwa niezbędne jest stwierdzenie, że zachowanie funkcjonariusza (działanie lub zaniechanie) stworzyło realne niebezpieczeństwo powstania szkody, nie tylko zagrożenie potencjalne lub ogólne.

Zdaniem Sądu oskarżony przewożąc drewno i zboże pojazdem przeznaczonym do przewozu osób niepełnosprawnych oraz wykorzystując ciągnik będący na wyposażeniu (...) D. do wykonywania prac na własnym polu i do przewiezienia bydła, przekroczył swoje uprawnienia i działał też na szkodę interesu publicznego. Działanie na szkodę interesu publicznego w niniejszej sytuacji należy pojmować jako koszt zużytego paliwa podczas wykonywania prac przedmiotowym ciągnikiem, które to paliwo zostało nabyte ze środków pochodzących z budżetu Urzędu Gminy D..

Jednak w ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości powyższych czynów popełnionych przez oskarżonego jest znikomy.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę zarówno okoliczności o charakterze przedmiotowym (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu) jak i podmiotowym (waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia)

Mając na uwadze powyższe okoliczności, a zwłaszcza mając na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, stwierdzić należy, że dobro naruszone przez oskarżonego nie należy do najwyższych dóbr chronionych prawem, ponadto mając też na uwadze, że oskarżony do przejazdu samochodem w celu dowiezienia zboża na pole i w celu przywiezienia drewna zużył niewielką ilość paliwa, to uznać należy, że rozmiar wyrządzonej szkody był także nieznaczny. Również ilość zużytego paliwa podczas używania ciągnika do prac rolnych należy określić jako ilość niewielką. Jak bowiem wynika z zeznań świadków R. K., D. K. i M. C. oskarżony zużył do tego celu w granicach 25-50 litrów paliwa co świadczy o tym, że rozmiar wyrządzonej szkody był nieznaczny. W związku z powyższym Sąd oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego uznał, że był on znikomy i na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie w przedmiocie powyższych czynów umorzył.

Z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że w dniu 23 października 2006 roku w S. pomiędzy Starostwem Powiatowym w S. reprezentowanym przez S. i W. Powiatu (...), a Urzędem Gminy w D. reprezentowanym przez wójta M. S. została zawarta umowa Nr (...). Przedmiotem tej umowy było dofinansowanie ze środków P. (...) części kosztów zakupu fabrycznie nowego pojazdu 9 osobowego przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych na wózkach inwalidzkich, który to zakup powinien być wykonany w terminie od 23 października 2006 roku do dnia 31 grudnia 2006 roku przez Urząd Gminy w D.. Z umowy tej wynika, że łączna wartość projektu wynosi 114.000 złotych, a zadeklarowane środki własne Urzędu Gminy w D. na realizację projektu wynoszą 57.000 złotych.

W związku ze sposobem wykorzystywania powyższego pojazdu, oskarżonemu zarzucono popełnienie czynu polegającego na tym, że w okresie od początku lipca 2007 roku do 16 marca 2011 roku w D. i L. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji i działając na szkodę interesu publicznego wykorzystywał samochód przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych do celów służbowych związanych m.in. z doręczaniem korespondencji, zakupem różnego rodzaju artykułów, dowozem osób nieposiadających orzeczonego stopnia niepełnosprawności itd. oraz na cele prywatne związane z dojazdami do B. w związku z pobieraną nauką na Wydziale Prawa (...) w B..

Co do wykorzystywania pojazdu V. (...) przez oskarżonego do celów prywatnych związanych z dojazdami do B. w związku z pobieraną nauką na Wydziale Prawa (...) w B. zeznania złożył m.in. świadek F. T.. Z zeznań świadka wynika, że wiedzę na temat wykorzystywania przez oskarżonego pojazdu V. (...) do wyjazdów na uczelnię do B., posiada z przekazów innych osób.

Świadek Z. K. obecnie jest dyrektorem Gminnego Ośrodka (...) w D., z zeznań świadka wynika, że studiował w(...)od roku 2005 lub 2006 przez pięć lat, kiedy on zaczynał studia, to wójt kończył licencjat w (...)w B.. Z zeznań świadka wynika, że raz spotkał wójta na parkingu uczelni, ale nie wiadomo mu jakim samochodem na ten parking przyjechał, świadek twierdził, że jeździł z wójtem służbowo pojazdem marki V. (...) do U. M., do Starostwa Powiatowego w S., na koncerty z zespołem (...) i kiedy on używał pojazdu to informował R. P. o celu wyjazdu, ilości przejechanych kilometrów, R. P. rozpisывał te dane w karcie miesięcznej pojazdu, świadek dodał, że nie zwracał uwagi na to czy wójt jeździł tym samochodem prywatnie.

Świadek R. P. zeznał, że pod koniec 2006 roku otrzymano pojazd marki V. (...) z dofinansowania P. (...), który miał służyć do przewozu osób niepełnosprawnych, początkowo pojazd był wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem, jednak w późniejszym czasie wójt zlecił podpisanie umowy z jednym z rodziców dzieci niepełnosprawnych i zgodnie z tą umową osoba taka odwoziła swoje dzieci jak i inne dzieci niepełnosprawne do szkoły specjalnej, samochód V. (...) służył wówczas do wyjazdów służbowych pracowników Urzędu Gminy ale wójt również korzystał z tego samochodu w celach prywatnych, z tym że wójt nigdy nie informował go dokąd jeździł, ta sytuacja powtarzała się wielokrotnie, z tego co mu wiadomo wójt w latach 2007 – 2009 studiował na Uniwersytecie B. i słyszał on, że jeździł tym samochodem na uczelnię, z zeznań świadka wynika, że tylko on rozpisывał miesięczne karty pojazdu, a wyjazdy prywatne wójta rozpisывał w ten sposób, że tworzył fikcyjne wpisy wyjazdów V. (...) do B. lub w inne miejsca i wójt podpisywał to w miesięcznej karcie drogowej, ta sytuacja trwała do 2010 roku.

Świadek A. K. zeznał, że jest zatrudniony w Urzędzie Gminy D. na stanowisku inspektora ds. gospodarki komunalnej, jego współpraca z wójtem pogorszyła się od czasu kiedy oznajmił, że w kolejnych wyborach będzie kandydował na urząd wójta, oskarżony zlikwidował jego stanowisko pracy, od tej decyzji odwołał się on do Sądu Pracy w B. i orzeczeniem tego Sądu z dnia 7 czerwca 2010 roku został on przywrócony na dotychczas zajmowane stanowisko. Świadek twierdził, że uzyskał wiedzę dotyczącą przekraczania uprawnień przez wójta, a chodzi o sposób wykorzystywania samochodu marki T. (...), którym dzieci niepełnosprawne były dowożone tylko przez okres około dwóch miesięcy, a później wójt podpisał umowę z jedną z matek niepełnosprawnego dziecka i ona dowoziła dzieci niepełnosprawne do szkoły, a Gmina przekazywała tej osobie środki finansowe za dowóz dzieci. Od czasu zawarcia takiej umowy, wójt wykorzystywał ten pojazd do celów prywatnych, mianowicie przez okres trzech lat co dwa tygodnie dojeżdżał tym samochodem na uczelnię do B., wcześniej wójt na uczelnie jeździł samochodem marki V. (...) i zdaniem świadka fakty te mogą potwierdzić F. T. i D. K.. Podczas rozprawy świadek zeznał, że prywatnie z wójtem pojazdami należącymi do Urzędu Gminy nigdy nie jeździł, jeśli jeździł z wójtem to tylko służbowo. Świadek stwierdził ponadto, że wiadomo mu, że wójt pojazdem V. (...) jeździł na studia do B. ponieważ miały miejsce takie sytuacje, że w piątek o godzinie 14:00, wójt zlecał Z. T. zatankowanie tego pojazdu, następnie wsiadał do samochodu i odjeżdżał do domu, a w sobotę i niedzielę miał zjazd na uczelni w B., w poniedziałek pojazd odprowadzał do Urzędu Gminy i kazał go znowu zatankować. Świadek dodał, że raz był obecny podczas sytuacji kiedy Z. T. wrócił ze stacji benzynowej i oddał kluczyki wójtowi.

Z relacji świadka D. K. wynika, że po upływie około dwóch miesięcy od nabycia pojazdu V. (...), wójt podpisał umowy z rodzicami dzieci niepełnosprawnych na dowóz dzieci do szkoły specjalnej w S., a z samochodu V. (...) korzystał wójt oraz pracownicy Urzędu Gminy do wyjazdów służbowych. Z rozmowy z R. P. oraz na podstawie własnych spostrzeżeń wywnioskował, że wójt cały czas korzysta z tego pojazdu, a w weekendy jeździ tym samochodem na uczelnię do B..

Świadek K. R. - wójt Gminy P., zeznał że w październiku 2007 roku rozpoczął studia na Uniwersytecie B. i razem z nim wówczas studiował wójt S. i wspólnie dojeżdżali na studia różnymi samochodami, mianowicie jego samochodem marki O. (...) lub V. (...) o nr rej. (...), a także pojazdem M. S. marki F. (...) i T. koloru czerwonego, tym ostatnim pojazdem przyjeżdżali przy okazji kiedy w sobotę odbywały się uroczystości organizowane przez Urząd M. lub W. oraz Urząd M., a także Związek (...) i po tych uroczystościach udawali się razem z wójtem S. na uczelnię

Świadek składając zeznania podczas rozprawy twierdził, że może dwa razy zdarzyło się, że razem z oskarżonym na uczelnię dojechali samochodem marki T. (...), mianowicie raz pojechali tym samochodem kiedy brali udział w spotkaniu promocyjnym Związku (...), a drugim razem udał się wspólnie z oskarżonym na uroczystość na rynku siennym i przy okazji takich wyjazdów zajeżdżali na uczelnię. Świadek fakt podania przez niego ilości około 10 wspólnych wyjazdów z oskarżonym na uczelnię, podczas rozprawy tłumaczył w ten sposób, że podczas przesłuchania zadane pytanie dotyczyło podania ilości wyjazdów z oskarżonym, on jednak nie był w stanie podać dokładnej ilości wyjazdów, ponadto nie przywiązywał wagi do szczegółów i nieświadomie podał, że około 10 razy wspólnie z oskarżonym jeździł na uczelnię. Ponadto świadek składając zeznania cały czas podkreślał, że pojazdem V. (...) dojeżdżał z oskarżonym na uczelnię ale tylko przy okazji ich wyjazdów służbowych do B..

Świadek Z. T. jest konserwatorem w Urzędzie Gminy w D. i zeznał, że wiadomo mu o używaniu pojazdu przez wójta prywatnie do dojazdów do domu oraz na uczelnię do B..

Oskarżony w przedmiocie powyższego zarzutu wyjaśnił, że w okresie objętym zarzutem jeden raz pojechał tym pojazdem na spotkanie do W., tego samego dnia miał egzamin na uczelni i z W. tym samochodem pojechał do B., drugi raz tym pojazdem na uczelnię w B. pojechał razem z wójtem K. R., pierwszy raz jadąc tym pojazdem paliwo zostało zakupione z budżetu Gminy, a drugi raz sam kupił paliwo do pojazdu.

W ocenie Sądu brak jest podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego w powyższej części. Treść tych wyjaśnień świadczy o tym, że oskarżony jednokrotnie posłużył się pojazdem V. (...) do prywatnego wyjazdu do B.. Z tym, że o ile w tym przypadku doszło ze strony oskarżonego do przekroczenia uprawnień albowiem nie był on uprawniony do używania pojazdu Gminy do celów prywatnych, to jednak w ocenie Sądu w niniejszej sytuacji nie doszło do realizacji

znamienia polegającego na działaniu przez oskarżonego na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Zdaniem Sądu działanie na szkodę interesu publicznego w przypadku korzystania z pojazdu należałoby rozpatrywać przez pryzmat poniesionego przez budżet Gminy kosztu zużytego paliwa na przejazd takim pojazdem. Jak wynika natomiast z treści wyjaśnień oskarżonego paliwo na przejazd pojazdem Gminy nabył on ze środków własnych. Druga sytuacja wymieniona przez oskarżonego kiedy skorzystał on z pojazdu (...) do wyjazdu na uczelnię do B. jest sytuacją kiedy równocześnie oskarżony musiał odbyć wyjazd służbowy i prywatny, w takim przypadku użycie pojazdu Gminy również do wyjazdu prywatnego było usprawiedliwione koniecznością dotarcia przez oskarżonego na egzamin i w ocenie Sądu nie można takiego działania uznać za przekroczenie uprawnień ze strony oskarżonego.

Oceniając zeznania powyższych świadków to stwierdzić należy, że mają one ograniczone znaczenie dowodowe.

Z zeznań świadków wynika, bowiem że ich wiedza na temat wykorzystywania pojazdu V. (...) przez oskarżonego w celach prywatnych opiera się na informacjach uzyskanych z przekazów innych osób albo na własnych spostrzeżeniach, które zdaniem Sądu nie uprawniają do wysnucia wniosków o dojeżdżaniu przez oskarżonego przedmiotowym pojazdem na uczelnię do B.. Natomiast zeznania świadka K. R. są niekonsekwentne i trudno na ich podstawie ustalić czy oskarżony udawał się tym pojazdem na uczelnię do B. bez konieczności równoczesnego dotarcia na służbowe spotkanie. Na podstawie zeznań świadków nie jest też możliwe ustalenie ilości zużytego w ten sposób paliwa, która to okoliczność jest niezbędna do ustalenia czy działanie oskarżonego doprowadziło do powstania szkody w budżecie Gminy D..

Świadek R. P. w swoich zeznaniach przyznał, że w kartach drogowych tworzył fikcyjne wpisy mające na celu ukrycie prywatnych wyjazdów oskarżonego. Zdaniem Sądu nie ma podstaw aby odmówić wiarygodności zeznaniom świadka w powyższej części. Jednak okoliczność powyższa nie może świadczyć o tym, że taki fikcyjny wpis dotyczył wyjazdu oskarżonego na uczelnię do B.. Świadek nie był w stanie jednoznacznie wskazać po okazaniu miesięcznych kart drogowych, który z wpisów był wpisem fikcyjnym i jakiego konkretnie wyjazdu oskarżonego dotyczył.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na stwierdzenie, że wyżej wymienione znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk zostały spełnione.

Z uwagi na powyższe okoliczności należało oskarżonego uniewinnić od popełnienia wyżej wymienionego czynu.

Bezsporne jest natomiast w sprawie, że pojazd V. (...) był wykorzystywany do celów służbowych związanych m.in. z doręczaniem korespondencji, zakupem różnego rodzaju artykułów, w tym biurowych na rzecz Urzędu Gminy, dowozem osób nieposiadających orzeczonego stopnia niepełnosprawności na różnego rodzaju uroczystości, zawody sportowe, konkursy itp.

Bezsporny jest też fakt, że oskarżony zadecydował o dowożeniu dzieci z orzecznym stopniem niepełnosprawności do szkoły specjalnej przez ich rodziców i w tym celu były zawierane umowy cywilnoprawne pomiędzy Urzędem Gminy w D., a rodzicami dzieci niepełnosprawnych.

W dniu 4 września 2006 roku pomiędzy Gminnym Zespołem (...) w D. reprezentowanym przez jego kierownika R. P., a W. D. została zawarta umowa na dowożenie dziecka niepełnosprawnego. Na mocy tej umowy W. D. zobowiązał się dowozić dzieci niepełnosprawne G. D. i E. C. do najbliższej szkoły specjalnej w S. na zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze w okresie od 4 września 2006 roku do 30 czerwca 2007 roku. Z umowy wynika, że Gminny Zespół (...) w D. zobowiązał się zapłacić W. D. wynagrodzenie w wysokości 400 złotych brutto miesięcznie. Tego rodzaju umowy na dowożenie niepełnosprawnych dzieci zostały ponadto zawarte z A. P. (1), I. Ż., K. Ż., J. T..

Oskarżony powyższych okoliczności nie kwestionował i wyjaśnił, że początkowo tym pojazdem było dowożonych dwoje dzieci do szkoły specjalnej, później Pani Ż. zaproponowała mu, że będzie sama wozić swoje dziecko własnym samochodem za zwrot kosztów, on poprosił ją aby rozważyła możliwość dowożenia jeszcze jednego dziecka na co ona wyraziła zgodę. Oskarżony potwierdził też że pojazdem V. (...) dzieci były wożone na zawody, doręczana była korespondencja, służył ten pojazd do wyjazdów związanych z zakupami różnych artykułów.

W celu ustalenia czy działanie oskarżonego polegające na wykorzystywaniu pojazdu V. (...) do celów związanych z obsługą Urzędu Gminy D. wyrządziło szkodę w budżecie Gminy D., został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów. Przedmiotem opinii było m.in. ustalenie jak kształtowały się wydatki związane z transportem osób niepełnosprawnych przed okresem objętym zarzutem czyli przed 2007 roku i po uzyskaniu samochodu V. (...), oraz ustalenie czy pomiędzy wydatkami na przewóz osób niepełnosprawnych w rozwiązaniu przyjętym w okresie od początku lipca 2007 roku do 16 marca 2011 roku, a wydatkami w rozwiązaniu przyjętym przed lipcem 2007 roku oraz w rozwiązaniu przyjętym obecnie istnieją jakieś różnice.

Z analizy danych dokonanej przez biegłą wynika, że z tytułu podpisanych umów na dowóz dzieci niepełnosprawnych Urząd Gminy w D. w okresie od stycznia 2004 roku do marca 2011 roku poniósł łączne koszty w wysokości 100 984,09 złotych, a łączne koszty wynikające z umów cywilnoprawnych na dowóz dzieci niepełnosprawnych w okresie od września 2011 roku do grudnia 2014 roku wyniosły łącznie 141 130,00 złotych.

Z opinii wynika, że przyjmując do porównań koszty umów cywilnoprawnych i łączne koszty przewozu własnym transportem w całym okresie korzystniejsze byłoby bazowanie na przewozach obcym transportem na podstawie umów cywilnoprawnych. W całym okresie różnica stanowiłaby kwotę 337 658,04 złotych, w tym do lipca 2007 roku – 169 462,06, a od lipca 2007 roku 168 195,98 złotych. Różnice powyższe wynikałyby głównie z kosztów zatrudnienia kierowcy i opiekuna do dzieci.

W ocenie Sądu powyższa opinia została sporządzona w sposób świadczący o profesjonalizmie autora, wnioski zawarte w opinii zostały w sposób przekonujący uzasadnione, poparte są kwalifikowaną wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem zawodowym biegłego. W związku z powyższym Sąd w całości podziela wnioski zawarte w opinii.

Ustalenie w opinii, że niższe wydatki ponosiłby Urząd Gminy w sytuacji gdy dowożąc dzieci niepełnosprawne, opierałby się na umowach cywilnoprawnych, świadczy zdaniem Sądu o tym, że działanie oskarżonego nie doprowadziło do poniesienia strat w budżecie Gminy D..

W sprawie ustalono, że w dniu 3 marca 2011 roku pomiędzy Powiatem (...), a Urzędem Gminy D. oraz Stowarzyszeniem Pomocy (...) z siedzibą w W. zostało zawarte porozumienie, którego przedmiotem była zmiana beneficjenta pomocy udzielonej ze środków P. (...) projektu w ramach programu pt. „Program wyrównywania różnic pomiędzy regionami” z Urzędu na Stowarzyszenie prowadzące warsztaty Terapii Zajęciowej w D..

Strony zawierając powyższe porozumienie oświadczyły, że zgodnie z umową Nr (...) o dofinansowanie projektu zawartą w dniu 23 października 2006 roku, beneficjentem staje się zamiast Urzędu Stowarzyszenie. Na mocy powyższego porozumienia Urząd D. zobowiązał się do zawarcia umowy przenoszącej własność pojazdu: mikrobusem 9-cio osobowym przystosowanego do przewozu osoby na wózku, marki V./A. (...) (...) Kombi zarejestrowanego w dniu 12 grudnia 2006 roku pod numerem (...) (...) na rzecz Stowarzyszenia w terminie 14 dni od dnia podpisania niniejszego porozumienia.

W dniu 16 marca 2011 roku pomiędzy Urzędem Gminy D., a Stowarzyszeniem Pomocy (...) z siedzibą w W. została zawarta umowa przeniesienia własności pojazdu. Na mocy tej umowy Urząd Gminy w D. przeniósł własność wyżej opisanego pojazdu na Stowarzyszenie.

Nie ma wątpliwości w niniejszej sprawie, że pojazd V. (...) był wykorzystywany niezgodnie z umową i aby uniknąć zwrotu dofinansowania został przekazany Stowarzyszeniu Pomocy (...). Z poczynionych ustaleń wynika, że koszt nabycia pojazdu przez Urząd Gminy wyniósł 57 000 złotych, a pozostała kwota została dofinansowana. Jednak faktu przekazania powyższego pojazdu Stowarzyszeniu Pomocy (...) nie można uznać za doprowadzenie przez oskarżonego do powstania rzeczywistej szkody w budżecie Gminy D. w wysokości 57 000 złotych. Nie można przyjąć, że budżet Gminy D. poniósł stratę w wysokości 57 000 złotych, albowiem pojazd ten w dalszym ciągu służy instytucji działającej na terenie gminy D..

Zdaniem Sądu wyżej omówiony materiał dowodowy świadczy o tym, że oskarżony podejmując decyzję o wykorzystywaniu pojazdu V. (...) do celów służbowych związanych z obsługą Urzędu Gminy D. przekroczył swoje uprawnienia, jednak w świetle wniosków zawartych w opinii nie można przyjąć, działanie to doprowadziło do powstania szkody w budżecie Gminy D..

Mając na uwadze, że nie wszystkie znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk zostały spełnione, oskarżonego należało uniewinnić od popełnienia powyższego czynu.

Oskarżony stanął ponadto pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 11 lutego do końca grudnia 2006 roku w D. przekroczył swoje uprawnienia wynikające ze sprawowanej funkcji i działając na szkodę interesu publicznego wykorzystywał pojazd marki V. (...) do celów związanych z obsługą Urzędu Gminy D. i do celów prywatnych związanych z dojazdami do B. w związku ze studiami w(...)w B. zużywając przy tym paliwo zakupione z budżetu Urzędu Gminy D..

Jak wynika z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie na mocy decyzji Nr (...) Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej w B. z dnia 9 lutego 2004 roku przekazano nieodpłatnie Ochotniczej Straży Pożarnej w D. samochód ratownictwa technicznego SRt, z treści decyzji wynika, że przekazany pojazd może być wykorzystywany wyłącznie do celów określonych w Statucie Ochotniczych Straży Pożarnych oraz przepisach prawa z zakresu ochrony przeciwpożarowej. W dniu 11 lutego 2004 roku w S. pomiędzy Komendą Powiatową Straży Pożarnej w S. reprezentowaną przez Komendanta Powiatowego (...) w S. – E. K., a Urzędem Gminy w D. reprezentowanym przez Wójta Gminy D. – M. S., zostało zawarte porozumienie na mocy, którego KP (...) w S. przekazała nieodpłatnie Wójtowi Gminy D. z przeznaczeniem dla OSP D., samochód ratownictwa technicznego marki V. (...) o wartości księgowej 61.253,07 złotych. § 7 niniejszego porozumienia stanowi, że przekazany pojazd należy używać tylko do celów związanych z ochroną przeciwpożarową.

Na podstawie protokołu nr (...) z dnia 11 lutego 2004 roku doszło do przekazania przedmiotowego pojazdu OSP D. reprezentowanej przez Prezesa OSP w D. – W. J.. Z punktu 6 protokołu wynika, że pojazd ten został przekazany OSP D., docelowo z przeznaczeniem do prowadzenia działań ratowniczych.

Świadek E. K. – Komendant Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej stwierdził w swoich zeznaniach, że w związku z treścią § 7 porozumienia dotyczącego przekazania pojazdu, pojazd ten należało używać tylko do celów związanych z ochroną przeciwpożarową przez co należy rozumieć branie udziału w akcjach ratowniczo – gaśniczych. Jak wynika z zeznań świadka cel przekazania pojazdu był taki, że po przekazaniu zostanie on wyposażony w specjalistyczny sprzęt ratunkowy umożliwiający prowadzenie strażakom ochotnikom prowadzenie działań ratowniczych przy wypadkach drogowych, a bez wyposażenia pojazd ten również mógł służyć do ochrony przeciwpożarowej, a mianowicie strażacy mogli nim jeździć do pożarów lasów, mógł też służyć do dowożenia potrzebnego sprzętu w akcji gaśniczej czy do wypadku drogowego, można go było też wykorzystać do odpompowywania wody po ulewach bądź do usuwania skutków wichur.

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie kwestionował faktu, że pojazd V. (...) nie był wykorzystywany zgodnie z postanowieniami porozumienia na mocy, którego został ten pojazd przekazany. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, bowiem że pojazd ten zgodnie z zawartą umową miał służyć tylko do celów pożarniczych lub do ratownictwa drogowego, ale pojazd ten nie posiadał podnośników hydraulicznych, nożyc do cięcia metalu i torby ratowniczej dlatego pojazd ten nie mógł służyć do celów związanych z ratownictwem drogowym, nie nadawał się też do akcji gaśniczych. Oskarżony twierdził, że związku z powyższym zdecydował, że pojazd ten będzie służył strażakom do wyjazdów na szkolenia, na uroczystości ze sztandarem, a w związku z tym, że gmina nie posiadała samochodu służbowego, pojazd ten służył do przewozu dzieci na zawody sportowe oraz był wykorzystywany do wyjazdów służbowych pracowników Urzędu Gminy.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, że wyżej wymieniony pojazd nie był wykorzystywany w OSP D. do prowadzenia działań ratowniczych. Oskarżony nie zaprzeczał że podjął decyzję o przekształceniu tego pojazdu

na pojazd służący do przewozu osób, oraz bezsporna jest okoliczność, że po dokonaniu zmian w wyposażeniu pojazdu, służył on w okresie od 11 lutego 2004 roku do końca grudnia 2006 roku do obsługi Urzędu Gminy D.. Mianowicie pojazd ten wykorzystywany był do zaopatrzenia Urzędu Gminy w potrzebne artykuły, rozwożenia korespondencji, służył do obsługi wyjazdów zleconych przez Urząd w ramach działalności statutowej, do wyjazdów na zawody sportowe, konkursy, wycieczki, wystawy, wyjazdy zespołu (...), przewozy dzieci szkolnych i mieszkańców na zawody sportowe oraz różne spotkania i imprezy.

Okoliczności powyższe znajdują potwierdzenie również w zeznaniach świadków R. P. i F. T.

Świadek R. P. jest kierownikiem Gminnego Zespołu (...), z jego zeznań wynika, że wiadomo mu, że w 2004 roku Komenda Straży Pożarnej w S. przekazała do OSP D. samochód bojowy marki (...), jego zdaniem pojazd ten został przekazany OSP D. na warunkach takich, że pojazd ten miał służyć wyłącznie do obsługi zdarzeń drogowych, jednak wójt po miesiącu od przekazania tego pojazdu zdecydował, że pojazd ten będzie służył Urzędowi Gminy w D. i zlecił on H. B., i F. T. aby przekształcił ten samochód z bojowego na pojazd 9 osobowy w związku z czym należało wymontować z tylnej części pojazdu sprzęt, a w jego miejsce zamontować dwa rzędy siedzeń, prace z tym związane trwały 2 – 3 miesiące, po zarejestrowaniu tego pojazdu jako pojazdu osobowego, służył on Urzędowi Gminy D. jako pojazd służbowy do transportu osób, przewożone tym samochodem były dzieci na zawody, jeżdżono nim do Urzędu W., M., do Starostwa Powiatowego w S., jeździł tym samochodem również wójt do różnych urzędów,

Świadek F. T. zeznał, że zatrudniony jest na stanowisku konserwatora sprzętu pożarniczego OSP D., w 2004 roku OSP D. otrzymało od Straży Pożarnej w S. pojazd bojowy V. (...), który to pojazd miał służyć do obsługi zdarzeń drogowych, mogła nim kierować tylko osoba z uprawnieniami do kierowania pojazdami uprzywilejowanymi, pojazd ten kiedy był w OSP nie brał udziału w akcjach bojowych, następnie wójt polecił wymontować z tego pojazdu regał na sprzęt, później on otrzymał polecenie wymontowania drugiego regału i lamp na wysięgniku i zamontowania w to miejsce siedzeń, następnie razem z R. P. udał się do stacji diagnostycznej, gdzie otrzymali dokument o przekwalifikowaniu pojazdu strażackiego na pojazd do przewozu 9 osób, później pojazd został przerejestrowany i trafił po tych zabiegach do Urzędu Gminy D. i był tam użytkowany przez urzędników oraz wójta, on tym pojazdem na polecenie wójta jeździł kilka razy m.in. woził dzieci ze szkoły podstawowej co roku do C., jeździł po artykuły do B., pojazd ten został przekazany z powrotem do OSP D. pod koniec 2006 roku, wówczas to gmina otrzymała pojazd marki V. (...) przeznaczony do transportu dzieci niepełnosprawnych, po zwrocie pojazdu do OSP, zlecono mu ponowne zamontowanie regału ze sprzętem strażackim.

Jak wyżej wskazano do znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk należy działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Przyjmuje się, że do dokonania tego przestępstwa niezbędne jest stwierdzenie, że zachowanie funkcjonariusza (działanie lub zaniechanie) stworzyło realne niebezpieczeństwo powstania szkody, nie tylko zagrożenie potencjalne lub ogólne.

W celu ustalenia czy decyzja oskarżonego o przekształceniu pojazdu V. (...) na pojazd służący do przewozu osób spowodowała powstanie szkody w budżecie Gminy D., został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów. Przedmiotem opinii było ustalenie kosztów funkcjonowania Gminy D. ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji księgowej prowadzonej przez Urząd Gminy w D. dotyczącej wydatków związanych z potrzebami transportowymi w okresie kiedy Gmina pozyskała pojazd V. (...) oraz w okresie poprzedzającym okres objęty zarzutem.

Z opinii wynika, że z uwagi na wymagany okres przechowywania miesięcznych kart pojazdu V. (...), jako dokumentacji niearchiwalnej – nie uzyskano wykazu kosztów związanych z zakupem paliwa do powyższego pojazdu w latach 2004 i 2005, z uwagi na okres archiwizacji nie sporządzono również sprawozdania z okresu poprzedzającego okres objęty zarzutem.

Z uwagi na brak danych niemożliwe więc było ustalenie jak kształtowały się wydatki związane z potrzebami transportowymi w okresie kiedy Gmina D. pozyskała pojazd V. (...).

Brak jest zatem dowodów świadczących o tym, że oskarżony podejmując decyzję o zmianie przeznaczenia pojazdu V. (...) i wykorzystując go do obsługi Urzędu Gminy w D. doprowadził do powstania szkody w budżecie Gminy D..

Zdaniem Sądu wyżej omówiony materiał dowodowy świadczy o tym, że oskarżony podejmując decyzję o zmianie przeznaczenia pojazdu V. (...) przekroczył swoje uprawnienia, jednak brak jest dowodów stwierdzających, że działanie to doprowadziło do powstania szkody w budżecie Gminy D..

Mając na uwadze, że nie wszystkie znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk zostały spełnione, oskarżonego należało uniewinnić od popełnienia powyższego czynu.

Zdaniem Sądu brak jest też dowodów świadczących o tym, że oskarżony pojazd V. (...) wykorzystywał do celów prywatnych dotyczących dojazdów do B. w związku ze studiami w (...)w B.. W związku z tym zarzutem w sprawie zeznawali świadkowie R. P. i A. K..

Świadek R. P. twierdził, że wiadomo mu, o tym że wójt jeździł czasem prywatnie tym pojazdem V. (...), zdarzało się, że gdy ktoś z pracowników miał korzystać z samochodu w poniedziałek to okazywało się, że jest więcej kilometrów na liczniku niż było w piątek, on rozpisywał miesięczne karty tego pojazdu, kiedy wójt korzystał z pojazdu, a go o tym nie informował to on sam pytał wójta dokąd jeździł i odnotowywał to w karcie, ale zdarzało się, że kiedy rano przychodził po samochód, stwierdzał że kilometrów na liczniku było więcej w porównaniu do informacji podanych przez wójta, wówczas musiał rozpisać te dodatkowe kilometry i brakujące paliwo na konto innych wyjazdów tak aby wszystko się zgadzało. Świadek dodał, że w latach 2002 – 2005 wójt studiował i słyszał o ludzi, że wójt tym samochodem jeździł na studia.

Z relacji świadka A. K. wynika, że wiadomo mu o wykorzystywaniu pojazdu V. (...) przez oskarżonego do dojazdów na uczelnię.

W ocenie Sądu na podstawie zeznań powyższych świadków nie można przyjąć, że oskarżony pojazdem V. (...) dojeżdżał na uczelnię do B.. Nawet fakt tworzenia przez świadka R. P. fikcyjnych wpisów w kartach drogowych pojazdu, w sytuacji kiedy ilość przejechanych kilometrów nie zgadzała się z ilością zużytego paliwa, nie pozwala na ustalenie, że taki fikcyjny wpis dotyczył wyjazdu oskarżonego na uczelnię do B.. Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiocie powyższego zarzutu nie pozwala też na ustalenie kwestii zużycia paliwa przez oskarżonego w związku z dojazdami na uczelnię, która to okoliczność jest niezbędna do ustalenia czy działanie oskarżonego doprowadziło do powstania szkody w budżecie Gminy D..

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na stwierdzenie, że znamiona przestępstwa określonego w art. 231 § 2 kk w odniesieniu do wyżej omówionego czynu, zostały spełnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało uniewinnić oskarżonego od popełnienia wyżej opisanego czynu.

W niniejszej sprawie zeznania złożyli świadkowie : R. Z., T. K., W. S., J. T., K. Ż., I. Ż., R. C., W. K. (1), J. B., Z. K., K. M., A. P. (1), W. K. (2), E. P., T. O., A. P. (2), K. P., B. C., N. K., D. Ż.. Zeznania tych świadków nie wymagają omówienia ponieważ potwierdzają okoliczności w sprawie bezsporne albo nie mające istotnego znaczenia w niniejszej sprawie.

Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania został obciążony Skarb Państwa .